

εξαιρετικῶς μεγέθους μετὰ κρανίων δολιχοκεφάλων καὶ καλῶς διατηρουμένων, λευκῶν δὲ καὶ ἰσχυρῶν ὀδόντων. Παρ' αὐτοῖς εὐρέθησαν ἄπειρα ὀρειχάλκινα κοσμήματα, ἄλλα ἐξ ἡλέκτρου ὡς καὶ λόγχοι· οἱ σκελετοὶ ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς αὐτῶν πλευρᾶς. Ὁ Γκαμουρίνης φρονεῖ ὅτι οἱ σκελετοὶ οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς Τυρρηνοὺς καὶ ὅτι θὰ δυνηθῆν' ἀποδείξαι ὅτι οἱ Τυρρηνοὶ εἶχον ἐμπόριον μετὰ τῶν Φοινίκων.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Ὁσκάρ ἐπέστειλεν ὡς δῶρον εἰς τὸ Διεθνὲς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων χρυσοῦν σουηδικὸν κερὰτινον ποτήριον, ὅπερ θὰ ἐνεχειρίζετο ὑπὸ τοῦ ἐν Αὐγύπτῳ πολιτικοῦ πράκτορος καὶ γενικοῦ προξένου τῆς Σουηδίας κόμητος Καρόλου Λάνδ-θεργ, ὅστις ὑπῆρξε καὶ γενικὸς γραμματεὺς ἐν τῷ τελευταίῳ συνέδριῳ τῶν Ἀσιανολόγων, τῷ πρὸ τριετίας ἐν Στοκόλμῃ συγκροτηθέντι, εἰς τὸν καθηγητὴν Μὰξ Μύλλερ, ὅστις θὰ κρατήσῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ προσεχοῦς συνεδρίου τῶν Ἀσιανολόγων, ὅτε θὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ νέου αὐτοῦ προέδρου. Ὁ βασιλεὺς Ὁσκάρ ἦτο, ὡς γνωστόν, ἐπίτιμος πρόεδρος ἐν τῷ ἐν Στοκόλμῃ συνέδριῳ.

— Ἐν Ἀμερικῇ διοργανοῦνται ἐκδρομὴ πρὸς θήραν φαλαίνης, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ζώγησιν φαλαίνης, ἣτις νὰ ἐκτεθῆ ἐν τῷ ἀλιευτικῷ τμήματι τῆς ἐν Σικάγῳ Παγκοσμίου Ἐκθέσεως. Ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου ἡ φάλαινα περιορισθήσεται ἐν ἀρμυδίῳ μέρει καὶ ρυμουλκθήσεται εἰς Σικάγον διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἁγ. Λαυρεντίου.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ διερεύνησις τῆς Γροιλανδίας. — Ἐν Κοπεγχάγῃ ἐλήφθησαν ἄρτι εἰδήσεις περὶ τῆς ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Ρύδερ διερευνητικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Γροιλανδίας. Ἡ ἀποστολὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἑννέα μελῶν τοῦ δανικοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ καὶ εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Κοπεγχάγης τῇ 27]8 παρελθόντος ἰουνίου διὰ τοῦ νορβηγικοῦ ἀλιευτικοῦ σκάφους Ἐκλῆς.

Κατὰ τὴν 8]20 αὐγούστου οἱ ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Ρύδερ ἄνδρες ἀφίκοντο εἰς Δὺρ Φγιόρδ, ἐν τῇ ΝΑ ἀκτῇ τῆς Ἰσλανδίας, ἐκεῖθεν δὲ προὐχώρησαν εἰς Σκορσμπάϋ Λάνδ, ὅπου διῆλθον τὸν χειμῶνα ἐν θέσει κειμένη ὑπὸ τὴν 70° 27' Β γεωγρ. πλάτους, χρησιμοποιήσαντες τὸν χρόνον εἰς καταρτισμὸν διαφόρων συλλογῶν καὶ εἰς παρατηρήσεις.

Κατὰ τὴν 27]8 αὐγούστου ὁ Ρύδερ εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς Ἰσλανδίαν, ἀλλὰ προτίθεται ν' ἀναχωρήσῃ τῇ 14]26 Ἰουλίου εἰς τὴν τῆς Γροιλανδίας ἀκτὴν, ὅπου ἐλπίζει ν' ἀποβίθασθῇ ἐν τῇ ὑπὸ τὴν 68° Β γεωγρ. πλάτους ἀγνωστῇ ἀκτῇ, τῇ μεταξὺ τῶν ἀβαθῶν τοῦ Σκορσμπάϋ καὶ τῆς νοτίου Γροιλανδίας. Λέγεται ὅτι μεγάλα ἐπιστημονικὰ ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς ἀποστολῆς ταύτης.

Χάρτης τῆς Ἀμερικῆς. — Ἡ ἐν πανομοιότυπῳ ἀναπαγωγῇ διὰ τὴν ἐν Μαδρίτῃ Κολουβιανὴν Ἐκθεσιν τοῦ πρώτου χάρτου ἐφ' οὗ σημειοῦται ἡ ἀμερικανικὴ ἡπειρος προσεγγίζει εἰς τὸ τέρμα. Τὸ ἔργον τελεῖται ὑπὸ τοῦ σενὸρ Κανίθα Βαλλέγιο, ἀνεψιοῦ τοῦ ἰσπανοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Τράννορ. Ὁ πρωτότυπος χάρτης, ὅστις ἐχαράχθη τῷ 1500 ὑπὸ τοῦ διασήμευ θαλασσοπόρου καὶ χαρτογράφου Σονὰν δὲ Λακόζα, ὅστις εἰργάζετο ὡς πρῶτος παρὰ τῷ Κολόμβῳ ἐν πλείοσι τοῦ ἐνὸς ταξιδίου διὰ τοῦ ἀτλαντικοῦ διητηρήθη ἔκτοτε μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς ἐν τῷ Ναυτικῷ Μουσείῳ τῆς Μαδρίτης. Ὁ χάρτης παρουσιάζει ἕνα λίαν ἐνδιαφέροντα χαρακτηριστικά, ἀναπτύσσων τὴν ἔκτασιν τῶν γνώσεων τῶν ἀρίστας ἐχουσῶν γνώσεις γεωγράφων τῆς ἐποχῆς. Ἐπ' αὐτοῦ σημειοῦνται αἱ Δυτικαὶ Ἰνδίαὶ καὶ μικρὸν τμήμα τῆς Ν. Ἀμερικῆς ἧτοι τὸ ΒΑ, ὅπερ κεῖται μεταξὺ τοῦ Ἀμαζονεῖου ποταμοῦ καὶ τοῦ Παναμᾶ. Εἰς τὴν χώραν ταύτην δίδεται τὸ γενικὸν ὄνομα στερεὰ (Terra Firma), πρὸς διακρίσιν τῆς ἡπείρου ἀπὸ τῶν Ἀντιλλῶν. Ἐνιαχοῦ ἀπαντῶσιν ἔγχρη νεωτέρων ὀνομάτων, ὡς Βενεζουέλα, Μερακάιβον καὶ Βρασιλία. Ὁ χάρτης περιλαμβάνει καὶ τινὰς λεπτομερείας τῶν ἀνακαλύψεων, αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανοῦ Καμπὲν τῷ 1497 ὡς καὶ τίτλους οἱ αἱ ἐξῆς: —

«Θάλασσα ἀνακαλυφθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀγγλων», «Ἀγγλικὸν ἀκρωτήριον», «Σαῦρα» (Lizard) καὶ «Ἀγ. Γεώργιος». Ὁ Λακόζας ἐσημείωσε πρὸς τούτοις σαφῶς τὴν Κούβαν ὡς νῆσον, ἐνῶ ὁ Κολόμβος εἶχεν ἀποβάνει μετὰ τῆς πεποθησέως ὅτι αὕτη ἦτο ἡπειρος, μόνον δὲ μετὰ ὀκταεταίαν εἶχεν ἐπικυρωθῆ ἡ ἀκρίβεια τοῦ χάρτου τοῦ Λακόζα.

Μούμιαι ἐν Λουδίνῳ. — Ἐσχάτως ἐν τῷ ἐν Λουδίνῳ Βασιλικῷ Γυμνασίῳ τῶν Χειρουργῶν κατετέθη σειρὰ δώδεκα μουμιῶν, ἀνακαλυφθεισῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τοῦ κ. Φλίνδερς Πιερρῆ, τοῦ γνωστοῦ Αἰγυπτιολόγου. Αἱ μούμιαι αὗται εἶναι πιθανῶς αἱ ἀρχαιόταται πασῶν τῶν μέχρι τοῦ δὲ ἀνακαλυφθεισῶν, τῆς χρονολογίας αὐτῶν ἀναγομένης εἰς ἐποχὴν οὐχὶ μεταγενεστέραν τῆς Δ' αἰγυπτιακῆς δυναστείας, ἴσως εἰς τὸ 4000 π. Χ. Οὕτω φαίνονται σύγχρονοι τῆς ἐποχῆς τῆς Βίβλου. Οἱ σκελετοὶ εἶναι φυλῆς ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ συμμετρικῆς τὰ χαρακτηριστικά, μετὰ κρανίων μεγάλως ἀνεπτυγμένων· παρουσιάζουσι δὲ τὰ συνήθη χαρακτηριστικά τῶν μουμιῶν, ὡς κοιλιακὰς ἐντομάς, ἐπιδέσμους ἐκ λεπτοῦ λινοῦ κτλ. Οἱ λινοὶ ἐπίδεσμοι, οἵτινες χρησιμοποιοῦνται ἐν ταῖς μουμιαῖς ταύταις πρὸς συγκάλυψιν τῶν σωμάτων ἔχουσι πλάτους 3 ἢ 4 δακτύλους (inches), εἶναι κατασκευασμένοι ἐκ λινοῦ καὶ λεπτότατοι τὴν ὕψην. Κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Πιερρῆ οἱ σκελετοὶ παρεδόθησαν εἰς τὸν διδάκτορα Γκάρσον πρὸς μελέτην καὶ περιγραφὴν αὐτῶν, ἡ δ' ἔκθεσις αὐτοῦ ἀναμένεται μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τῶν ἀνθρωπολόγων καὶ Αἰγυπτιολόγων.

Σκυθικὸς τάφος. — Ὁ καθηγητὴς Βεισελόβσκης ἐπεράτωσε τὰς ἀνασκαφὰς, ἃς εἶχεν ἀναλάβει ἐν τῷ τμήματι τῆς Συμφεροπόλεως, ἐν τοῖς ἰδιαίτεροις γηπέδοις, ἃτινα ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς αυτοκρατορικῆς ἐταιρίας τῆς ἀρχαιολογίας. Ὁ Ἀγγελοφόρος τῆς Κριμαίας παρέχει λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων.

Ἐν ἱκανῷ βάθει ἀνεκάλυψαν τάφον, περιλαμβανόντα πολεμιστὴν, κατακειμένον ἐπὶ τῶν νῶτων μετὰ τῶν βραχιόνων τεταμένον κατὰ μῆκος τοῦ σώματος. Φαρᾶτρα, πλήρης τῶζων καὶ κεκαλυμμένη ἐν τῷ ἀνωτάτῳ αὐτῆς μέρει ὑπὸ λεπτοῦ φύλλου χρυσοῦ ὡς καὶ σιδηροῦν ζῆφος κατεστραμμένον ὑπὸ τῆς σκωρίας εἰρίσκοντο ἐπίσης ἐν αὐτῷ.

Ἡ στολὴ τοῦ πολεμιστοῦ ἐκαλύπτετο ὑπὸ μικρῶν πλακῶν χρυσοῦ. Ὁ τάφος ὀρθογωνίου σχήματος ἀνεκαλύφθη εἰς βάθος πρωτοφανὲς διὰ τάφους, περιελάμβανε δὲ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἀντικειμένων πέντε μεγάλους ἀμφορεῖς, ὧν ὁ εἰς πρὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, οἱ δὲ τέσσαρες ἄλλοι πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ τάφου. Σιδηρᾶ λόγχη καὶ ἀσπίς εἶχον τεθῆ παρὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ κατακειμένου· ἐν τούτοις τὰ ὅσπ' ἀν κατωρθώθη ν' ἀποσυρθῶσιν ἐκεῖθεν, διότι εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐπαφὴν μετετρέποντο εἰς κόνιν.

Ἡ κυρίως ἄξια τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ἔγκειται ἐν τῷ ὅτι ὁ τάφος οὗτος εἶναι εἰς τῶν ἀρχαιοτάτων σκυθικῶν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν πρὸ Χριστοῦ ἐποχὴν.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Τὸ γράφειν ἀξιώματα ταῦτον ἐστὶ τῷ σημειοῦν καθ' ἐκάστην ὡς τακτικὸς παντοιοπώλης, τὰς ἐν τῷ νῷ φιλασδομένας μικρὰς εἰσπράξεις.

Ὁ θέλων νὰ καταρτίσῃ πλουσίαν συλλογὴν μειδιαμάτων θὰ συλλέξῃ ἤρ' αὖτε τὸ ὠχρότερον ἐκ τῶν χειλέων τοῦ συναδέλφου, ὅστις ποιεῖται μᾶλλον φιλοφρόνησιν ἢ ἐκ τῶν χειλέων ἐκεῖνου, ὅστις δέχεται αὐτὴν;

Ἐπὶ λόγιοι, ἀποτελοῦντες τὴν χολερικὴν τάξιν τῶν λογίων, ὁ ἐγκέφαλος δὲ τῶν ὀπίσθων εἶναι τεταραγμένη κάτω κοιλία. Τὰ γραφόμενα αὐτῶν εἶναι «λογοδιάρροια».

Εὐτυχὴς ἐκεῖνος, ἢ καλὴ φίλη τοῦ ὀπίσθου κέκταται ληγυ-